

prima instanță – I. Rabei

dosarul nr.2ra-2765/15

instanța de apel – A. Gheorghieș, A. Toderaș, N. Chircu

ÎNCHEIERE

04 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mogureanu Tatiana, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianei Mogureanu împotriva lui Dreahlă Pavel cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea dreptului de proprietate asupra patrimoniului succesoral, obligarea de a nu crea impedimente în folosirea bunului imobil, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Mogureanu Tatiana și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 14 mai 2015, de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă

La 04 noiembrie 2014 Mogureanu Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dreahlă Pavel cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea dreptului de proprietate asupra patrimoniului succesoral, obligarea de a nu crea impedimente în folosirea bunului imobil.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 25 mai 1957 a înregistrat căsătoria cu Mogureanu Ivan.

Precizează că, ulterior, le-a fost repartizat un lot de pământ cu suprafața de 0,09 ha destinat pentru construcție locativă, înregistrat pe str. Pușkin nr. 5, or. Costești.

La 04 octombrie 2009 Mogureanu Ivan a decedat.

Astfel, conform art. 1500 alin. (1) lit. a) Cod Civil, Mogureanu Tatiana și feciorul Mogureanu Victor sunt moștenitori legali de gradul I.

Indică reclamanta că au acceptat moștenirea, însă feciorul Mogureanu Victor nu pretinde la cota sa din masa succesorală. Indică că după decesul lui Mogureanu Ivan, cumnatul său Dreahlă Pavel, care îi este și vecin, fără acordul său a schimbat gardul și a ocupat o parte din teritoriul lui Mogureanu Tatiana.

La adresările sale, Dreahlă Pavel nu a schimbat poziția gardului.

Indică reclamanta, că în termen de 6 luni după decesul lui Mogureanu Ivan, nu s-a adresat cu cerere pentru a trece bunul imobil pe numele său, deoarece a considerat că este coproprietară a averii comune.

Solicită Mogureanu Tatiana, constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea dreptului la patrimoniul succesoral asupra casei de locuit și lotului de pământ cu suprafața de 0,09 ha pe str. Pușkin nr. 5, or. Costești, r-nul Rîșcani și obligarea lui Dreahlă Pavel să înlăture obstacolele create la folosirea terenului lângă casă.

La 25 noiembrie 2014 Mogureanu Tatiana a înaintat cerere suplimentară cu privire la precizarea cerințelor înaintate.

În motivarea cererii a indicat că, Dreahlă Pavel a însușit nelegitim o parte din lotul de teren și anume la punctul 3 potrivit planului sectorului a strămutat gardul la depărtarea de 1,80 m și pînă la punctul 4 construind pe lotul acaparat construcții cu dimensiunea 2x5 m.

Cere, obligarea lui Dreahlă Pavel să nu creeze impedimente la folosirea terenului agricol cu strămutarea gardului potrivit planului sectorului din titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral 7123115170 cu demolarea construcției ce se află pe terenul acaparat nelegitim de către pârât (f.d.15).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 14 mai 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2015, a fost respins apelul declarat de către Mogureanu Tatiana și a menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 14 mai 2015.

La 18 august 2015 și la 26 august Mogureanu Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Consideră recurenta că instanța a apreciat arbitrar probele existente la materialele cauzei și nu a luat în considerație prevederile art. 315 alin. (1) și 316 Cod civil.

Examinînd cererea de recurs declarată de Mogureanu Tatiana, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenteii, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul

de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căreia, instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mogureanu Tatiana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Mogureanu Tatiana se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat